

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 15

מיום ראשון, ל' בשבט תש"ע, 14.2.2010

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 15 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ל' בשבט תש"ע, 14.2.2010, בשעה 19:00

משתתפים:

מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גבי שירה אבין	- סגנית ראש העיר
גבי שירלי ברנדס	- חברת מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר משה אורי לוי	- חבר מועצה
מר שרגא קירשנר	- חבר מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
ד"ר יונה ברגור	- חבר מועצה
מר אבירם גרובר	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה

חסרים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר אורן ברעוז	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר חיים חשטא	- חבר מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
מר גיל גורדון	- גזבר העירייה
מר ערן זמיר	- מבקר העירייה
אדר' ולדימיר לוי	- סגן מהנדס העירייה
גבי פרח מלך	- ע. ראש העירייה וסמנכ"ל העירייה
עו"ד אילת שושני-גיינו	- מנהלת מח' נכסים
מר פרץ פינקו	- סמנכ"ל משאבי אנוש
גבי אורנה בן טובים	- ע. סגנית ראש העירייה

על סדר היום:

1. בקשה להגדלת חוזה עם הקבלן "אסיק" לביצוע תחנת שאיבה וסניקה לביוב בשכונת נווה גן.
2. אישור הגדלת חוזה 199/09 עם הקבלן סמיח סבע ב-37% יוסבר על ידי גיל גורדון.
3. שונות:
 - א. המלצת ועדת יקיר העיר 2010.
 - ב. מענקי מפעל הפיס.

- מר מאיר דורון:** אני פותח את ישיבת המועצה מן המניין מס' 15. יש לנו 4 נושאים.
- ד"ר יונה ברגור:** איפה ראש העירייה?
- מר מאיר דורון:** אין לי מושג.
- גב' שירה אבין:** היה צריך להיות במקום אחר.
- מר מאיר דורון:** אתה מוכן לקבל את זה שאני אנהל את הישיבה?
- ד"ר יונה ברגור:** תמיד.

1. בקשה להגדלת חוזה עם הקבלן "אסיק" לביצוע תחנת שאיבה וסניקה לביוב בשכונת נווה גן.

- מר מאיר דורון:** הנושא הראשון זה עם הקבלן אסיק, לביצוע תחנת השאיבה בשכונת נווה גן. כותבים כאן נווה גן, אבל למעשה זה צריך גם לכלול את השכונות הבאות. תחנת שאיבה שעשינו באדמות הכפר הירוק, שילמנו להם אז פיצויים. זה נמצא ליד נתיבי איילון וזו תחנת שאיבה שעשויה לכלול גם את השכונה שמצפון לנווה גן, 2,900 יחידות, ויתכן מאוד שגם נחבר, לפחות בחלק הראשון של פי גלילות, ששם מתוכננות 9,000 יחידות דיור. ולדימיר, תסביר.
- מר אבי גרובר:** אפשר את כל המצב של הפיתוח של השכונה, איפה זה עומד? לא רק על העבודה הספציפית הזאת.
- מר מאיר דורון:** אני מוכן לעשות על כל תוכניות הפיתוח-
- מר אבי גרובר:** לא, אנחנו מאשרים את זה, רק לקבל תמונה יותר

רחבה.

מר מאיר דורון: תן רק לולדימיר ואני אסביר.

אדר' ולדימיר לוי: הקבלן אסיק, הוא השלים עבודות של קבלן שהתחיל ביצוע תחנת שאיבה, הקבלן שהתחיל את תחנת השאיבה – כרמל בסון פשט את הרגל, הוא יצא מהשטח, העבודה לא היתה גמורה. הכנסנו את הקבלן אסיק. בזמן הביצוע התגלו כמה ליקויים גדולים של הקבלן בסון, שלא לקחנו אותם בחשבון. היינו צריכים לפרק כמה שוחות וקו שקרס בעומק של 18 מטר, ואז זה עבודות נוספות שלא לקחנו אותן בחשבון. חוץ מזה שיהיו גם עוד שינויים בתוכניות, כל זה הביא לתוספת של 37% לחוזה עם הקבלן.

מר מאיר דורון: תגיד מה זה 37%. 37% יכול להיות 10 מיליון ₪, יכול להיות מיליון ₪.

אדר' ולדימיר לוי: כ-1.6 מיליון ₪. חברת גדיש, שמנהלת את הפרויקט, נמצאת עם הקבלן בסון בהליך משפטי. אז מה אנחנו נקבל ממנו אני לא יודע, אבל משהו נקבל.

מר שרגא קירשנר: כמה יתרות לקח איתו הקבלן שפשט את הרגל? זאת אומרת, כמה שילמנו לו יותר מהעבודה שהוא ביצע?

אדר' ולדימיר לוי: כמה שילמנו לו? בסביבות 2 מיליון ₪, משהו כזה.

מר שרגא קירשנר: וכמה עבודה הוא ביצע?

אדר' ולדימיר לוי: זו העבודה שהוא ביצע.

מר שרגא קירשנר: הוא ביצע 2 מיליון ₪ וקיבל 2 מיליון ₪, אל שילמנו לו יותר.

מר גיל גורדון: מראש, לפי כמות.

אדר' ולדימיר לוי: פה היינו חייבים לסיים את התחנה, זה אחד

מהתנאים של משרד הבריאות.

מר מאיר דורון: כרמל בסון היתה חברה שקיבלנו עליה המלצות, כל

הדברים. זאת אומרת, מבחינת ידע היתה בסדר.

מר אבי גרובר: זה היה במכרז, לא?

מר מאיר דורון: בוודאי.

מר אבי גרובר: ואסיק היו מקום שני במכרז?

אדר' ולדימיר לוי: לא, זה יצאנו אחר כך לעוד מכרז.

מר מאיר דורון: מכרז משלים.

מר אבי גרובר: אסיק נבחר במכרז משלים?

אדר' ולדימיר לוי: כן.

מר מאיר דורון: זה 1.6 מיליון ש"ח. חלק היה, אם אתם זוכרים

שטענו ששואבים את הביוב שם, הבעיה היתה שבבור אנחנו יורדים שם 18 מטר מתחת לקרקע ואחר כך מעלים את זה, יש שם בור. כל הפעולות האלו, היתה תקלה, היה קשה מאוד לתקן את זה. יותר קל לבצע מחדש מאשר לתקן דבר קיים, היינו צריכים לרדת למטה ואסיק עושה את זה. מול כרמל בסון מתנהל משפט, אני לא תולה בו תקוות רבות מפני שגם בעל הבית פשט את הרגל.

מר שרגא קירשנר: אם הוא ביצע את כל העבודות אנחנו תובעים אותו

רק על זה שהוא ירד מהשטח?

מר מאיר דורון: בוודאי, הוא עשה לנו נזק, הוא היה חייב להפעיל

תחנה. אתה זוכר שהיינו צריכים להפעיל ולא רצו לתת לנו לאכלס את נווה גן בגלל שהמכון לא עבד.

- מר אבי גרובר:** העבודה כבר נעשתה?
- מר מאיר דורון:** כן, בטח.
- מר אבי גרובר:** אז למה לא באים אלינו לפני שעושים את העבודה אלא אחרי? מה אני אמור עכשיו להגיד? נגיד אני אומר עכשיו שאני לא מאשר את התוספת הזאת.
- אדר' ולדימיר לוי:** מכיוון שלא יודעים כמה עד שמסיים.
- מר אבי גרובר:** כשעושים מכרז אז הרי זה הולך שיש גדר עבודות ויש תוספות למכרז. לרוב המכרז מוצע לפי מחירון דקל, 90%, יש את כל המפתחות האלה, נכון?
- אדר' ולדימיר לוי:** כן.
- מר אבי גרובר:** זה הכל עבד ככה?
- אדר' ולדימיר לוי:** כשיצאנו למכרז היה סף כמויות עם מחירים והוא מילא אותם. אבל קרה מה שקרה, שכל החתיכה-
- מר מאיר דורון:** בהתחלה, תגיד לו גם שחשבנו שזה לא יעבור את ה-25%.
- אדר' ולדימיר לוי:** קרה, קו ביוב בעומק של 18 מטר קרס, כל האדמה, היתה שקיעה גדולה, הוצאנו כל האדמה, הכל בנינו מחדש. זה לא היה במכרז.
- גב' שירה אבין:** מתי זה קרה? בתהליך הביצוע.
- מר אבי גרובר:** לפני כמה זמן? זה קרה לפני יומיים? לפני שנה?
- מר מאיר דורון:** לא, זה לפני כמה חודשים כבר.
- אדר' ולדימיר לוי:** זה אחרי שנה שהקבלן ההוא יצא מהשטח, שפשט את הרגל.

מר אבי גרובר: ואין ישיבת מועצה קרובה, באים, מביאים לנו לפני

שעושים משהו, אנחנו מאשרים ואז נכנסים לעבודה?

אדר' ולדימיר לוי: אבל זה עוד לא סיום של העבודות.

מר אבי גרובר: אני שואל אם כל ה-1.6 מיליון ש"ח כבר נעשה או

שעוד צריך לעשות חלק.

אדר' ולדימיר לוי: בטח שנעשה, אבל מתי אתה יודע מתי זה מסתיים

ב-1.6 מיליון ש"ח או ב-1.354 מיליון ש"ח? מתי שאתה כבר מסיים איתו חשבון סופי.

מר אבי גרובר: יש איזושהי דרך שכן מביאים לנו. 25% אתה לא

צריך לבוא לשאול אותנו. יש פה משהו שהוא מעבר. נגיד עכשיו אני מתנגד,

אז מה? אז הוא קובר את זה בחזרה? זה מגוחך האישור.

אדר' ולדימיר לוי: מתנגד, אז הוא ילך... נו מה?

מר מאיר דורון: בוא נניח כולנו כאן, אין כאן קואליציה-אופוזיציה

לצורך הנושא הזה. אתה כעת, היינו צריכים לעבוד, עבדנו כאן, החלק הטכני,

כולל אני, עבדנו כאן כדי לנסות להעמיד את המקום חזרה.

מר אבי גרובר: אין לי ספק שרוצים שהנושא זה של מכון הטיהור

שהוא יעבוד ושהכל יהיה בסדר. אני חושב שזה נכון לעבוד שלפני שעושים

עבודה באים לבקש אישור ולא אחרי. עוד פעם אני שואל, אני עכשיו מתנגד,

כל המועצה מתנגדת, אז מה? הבנאדם עבד, מגיע לו כסף, הוא ילך לבית

משפט, הוא יקבל את הכסף. אין לנו אפשרות להתנגד. למעשה אתה כאילו

מכריח.

מר מאיר דורון: אני מסכים שיכלו להביא את זה קודם. אני ידעתי

כל הזמן שיש לנו את הברוך, אבל לא ידעתי שעוד לא ריכזו את כל הנתונים.

אני מסכים שאפשר היה להביא את זה קודם.

מר אבי גרובר: אוקיי, תודה רבה.

ד"ר יונה ברגור: מאיר, שתי שאלות קצרות. אחת: איך מונעים את זה שלא בוחרים קבלן שפושט את הרגל?

מר מאיר דורון: זה אני לא יכול. כרמל בסון הביא לנו המלצות מחיפה, מאזור המפרץ, והיו לו המלצות מעוד כמה. היו המלצות ואמרו לנו שהוא בסדר, הוא יודע את העבודה והוא עובד עם ציוד גרמני, משאבות גרמניות. מפני שאחת הבעיות היתה איזה משאבות הוא יביא לנו. קיבלנו המלצות מכאן עד להודעה חדשה ואחר כך הסתבר, פשיטת הרגל לא היתה אצלנו, בפרויקט אחר גדול באזור הקריות, שם הוא פשט את הרגל. אנחנו היינו רק הסובלים.

אדר' ולדימיר לוינ: יותר מזה, הוא הזמין משאבות בגרמניה, וטוב שלא שילמנו לו כסף. אז לפחות אנחנו שילמנו וקיבלנו את המשאבות. טוב שלא שילמנו לחשבון.

מר מאיר דורון: הנושא של ביוב הוא רגיש מאוד, המשאבות הגרמניות נחשבות למשאבות הטובות ביותר. עמדנו על זה שזה יהיה משאבות מגרמניה, בסוף הן נתקעו, למזלנו, במכס, ודרך גדיש שחררנו את המשאבות והרכבנו אותן.

ד"ר יונה ברגור: שאלה שנייה: כמה היה הסכום של מס' 2 במכרז הראשון?

אדר' ולדימיר לוינ: הם לא הסכימו להיכנס.

ד"ר יונה ברגור: כמה היה? ספר לנו. אם עלה לנו המון כסף, אילו לא היינו בוחרים בכרמל בסון והיינו בוחרים את השני, כמה עלה?

מר מאיר דורון: במקור, במכרז, היה משהו ב-400-300 אלף ש. אבל להיכנס בפנים ולעשות את ההתפוצצות של הקו, הוא לא רצה להיכנס.

מר שרגא קירשנר: השאלות של אבי הן נכונות.

מר מאיר דורון: אמרתי.

מר שרגא קירשנר: אז כל מה שהתבקש, עכשיו אי אפשר לא לשלם ולא לאשר בין כה וכה. אז מה, אנחנו ניכנס למשפט?

מר אבי גרובר: זה לא יעזור לך גם משפט. הבנאדם עשה עבודה.

מר שרגא קירשנר: צריך לקבוע איזשהו נוהל.

מר מאיר דורון: יש נוהל, רק לא ביצעו אותו. הנוהל היה צריך להיות עם המכרז כאן, הוא היה צריך לבוא להגיד. נכון שהיה צריך לבוא להגיד, לא ידעו על 1.6 מיליון ש, על 1.3 מיליון ש, אבל אפשר היה להגיד.

מר שרגא קירשנר: אין לנו בעיה לאשר, אבל אנחנו רוצים שהנוהל יתבצע.

מר מאיר דורון: אני מסכים.

ד"ר יונה ברגור: אפשר בכל זאת להבין למה לא לקחו את מס' 2?

מר מאיר דורון: מפני שהוא לא רצה. הוא לא הסכים.

ד"ר יונה ברגור: ב-1.6 מיליון ש נוספים אולי הוא כן היה מסכים.

מר מאיר דורון: לא רצה להיכנס. הרי בהתמוטטות לא ידענו מה, גם הוא לא ידע מה. הסכים אסיק לקחת את זה על עצמו, ירדו למטה. אנחנו אמרנו תודה למי שהסכים לעשות את זה, מפני שתאר לך שקורס ואתה נמצא למטה, אתה לא יודע מה המשמעות. יש שם חדר אחד שיורד עד למטה, מדרגות, זה המכונות למטה שמעלות את כל הביוב. אנחנו צריכים שם לקלוט

בצורה כזו או אחרת כ-4 טון ביוב, 4,000 ליטר ביוב.

אדר' ולדימיר לוינ: הקבלנים לא הסכימו להיכנס בנעליים שלו. כי יש מבנה שהוא בנה. עכשיו הקבלן נכנס במקומו, צריך לקחת גם אחריות על זה. לא הסכימו. פשוט הקבלנים שהיו אחריו במכרז לא הסכימו להיכנס.

מר מאיר דורון: תוך כדי זה הבאנו את משרד הבריאות. משרד הבריאות גם אישר את כל התוכניות, מפני שבנושא ביוב הם מאוד לא גמישים ואנחנו היינו צריכים לעבוד לפי התוכניות ולפי האישורים שלהם. כולם מאשרים? תודה.

<p><u>החלטה מספר 109:</u> הוחלט לאשר פה אחד הגדלת חוזה עם הקבלן "אסיק" ב- 37% לביצוע תחנת שאיבה וסניקה לביוב בשכונת נווה גן.</p>

מר מאיר דורון: כנראה הלחץ שלנו עזר מול משרד האוצר, משרד התחבורה, וכנראה מאשרים את מחלף הפיל להוצאה לביצוע. לפי מה שהאוצר אמר לי, בחודש אפריל, עוד חודש וחצי, נקבל את אישור הביצוע של מחלף הפיל. מחלף הפיל הוא מחלף שעד עכשיו הושקעו 30 אלף 8 מיליון ₪ וצריך עוד 130 מיליון ₪ להשקיע. זה למעשה לא מחלף, זה יותר הפרדה דו מפלסית. המחלף הזה מהווה תנאי להמשך האכלוס של נווה גן. נווה גן אצלנו היום, אחרי שהוספנו 1,650 יחידות דיור ועוד 280 לדיור מוגן ועוד אזור מסחרי מקומי. אנחנו נמצאים עם 600 ומשהו אכלוס.

מר אבי גרובר: איזה שלב?

מר מאיר דורון: שלב א'. עדיין בשלב א'. אנחנו לא יכולים לתת לפי דרישת המחוז היתרי אכלוס. אז כמה ביקשו היתרי בנייה, קיבלו. ברגע

שיהיה מחלף הפיל, התחלת עבודה, אז זה התחלת אישור בהתחלת עבודה לעוד 600. אני לא מתווכח אם 623, משהו כזה. עוד כ-600, ובשלב הבא כל היתרה, עוד איזה 400 שנשארו היתרה. אנחנו, ברגע שנקבל את ההרשאה, נלך למחוז ונדרוש קבלת היתרים לבנייה. זאת אומרת, היום לא נותנים לנו את היתרי הבנייה משום שאין לנו את היתרי האכלוס, שהקבלנים או הליווי הבנקאי לא מוכן, למעט 3 ששכנענו את הבנקאים ללכת איתם, מפני שאנחנו עשינו גם אלטרנטיבה של כביש עוקף. בכל מקרה, כרגע זה 600 ומשהו. בית הספר אמור להיות שם, נחתם חוזה, אנחנו קיבלנו, משרד החינוך מהאמצעים שלו חילק את זה על כמה שנים. אני מקווה שבתחילת מרץ כבר יהיו החפירות של בית הספר, שלב א' של בית הספר, 6 כיתות פלוס מינהלה. גן ילדים – שני גני ילדים עשינו, כנראה שאנחנו עושים את גן הילדים השלישי, שנוכל להשתמש בו, אם לא יהיה מוכן בית הספר, אולי לכיתה א' זמנית עד שייגמר. אז יהיה לנו בית ספר של 6 כיתות בשנה הבאה וגני ילדים, כרגע יש חובה, טרום חובה, ואם יהיה כשורה הכל אז יהיה גם טרום-טרום חובה.

צריך לזכור שמרבית המתאכלסים, מרבית, לא כולם, הם זוגות צעירים עם יחסית ילדים צעירים, ואנחנו רוצים ללכת לקראתם. יש לנו היום כיתה זמנית בקרוואן ואנחנו מתכוונים לעשות שם בית ספר. בינתיים בית הספר נסמך על בית הספר גולן, שהוא הכי קרוב, שמנהלת גולן אחראית גם למה שנעשה שם. אנחנו עובדים שם, גם שירה וגם אני, כמעט יומיום בקבלת דיווחים. יש לנו גם נציגות שם שיושבת, ואני מעריך שממש בחודשים הקרובים תתחיל שם תנופת בנייה גדולה מאוד נוספת, גינדי ואחרים, שייכנסו לבנייה של הדברים האלו, מפני שהם מחכים רק לאוקיי שיתנו את ההיתרים ואנחנו נוכל לצאת לדרך. כעת השורה שהולכת להיבנות זה 17 קומות ו-14, אלה שורת הבניינים שיוצאת. בניין אחד של 17 כבר גמור ומאוכלס.

מר גיא קלנר: יש לי שאלה בהקשר הזה שלא קשורה רק לנווה גן, היא קשורה גם ליישוב הקיים. יש איזשהם תקנים של משרד התחבורה שקשורים להיקף יישוב או היקף שכונה ביחס להיקפים שרשת כבישים או צמתים יכולות לאכלס כתוצאה מזה? כי דווקא פה זה לא פחות מטריד משם, בהקשר הזה.

מר טל עזגד: אתה מדבר פר מספר תושבים.

מר גיא קלנר: פר מספר תושבים, נפח תנועה.

מר מאיר דורון: פר רכבים, מאחר וכרגע בכל הפרויקטים האלו זה שני כלי רכב למשפחה, למעט מקומות אחרים שזה בין 1.6 ל-1.8, אנחנו בכל מקום, אף תוכנית, בית יכול להיות מאושר, אבל למשל צפון כאן, כל הפרויקט, הוא צריך-

מר שרגא קירשנר: הוא מדבר על נפח תנועה.

מר מאיר דורון: אני מדבר על נפח תנועה. צריך להוכיח שיכולים לצאת ללא פקקים מהזה, בוחנים את הכבישים. למה הרצליה התנגדה, עשתה לנו בעיות די הרבה זמן? משום שברחי' יבנה היתה בעיה שהרצליה לא רצתה לתת לנו לעלות על הכבישים.

מר גיא קלנר: רגע, רמת השרון המסורתית, היישוב הקיים, כל פרויקט חדש שנבנה בוחנים את תוספת נפחי התנועה ביחס למה שהיישוב יכול לקחת על עצמו?

מר מאיר דורון: ב-2-3 דירות לא. אבל כל ועדה אנחנו יושבים-

מר גיא קלנר: כל ה-17 קומות האלה, החדשים עכשיו שאישרנו.

מר מאיר דורון: לא אישרנו 17, 14.

מר גיא קלנר: 19. כל השכונה החדשה של... עם 19 קומות

והפרויקטים שבבנייה, כל אלה אמורים להיות מושתתים על ציר אוסישקין?

מר מאיר דורון: לא רק אנחנו בודקים את זה, משרד התחבורה מחוז תל אביב, הוא בודק את זה. כמו שיש מהנדס או ארכיטקט וכך הלאה, יש גם מהנדס תנועה. ומהנדס התנועה חייב לקבל אישור.

מר שרגא קירשנר: אני רוצה רגע להרחיב את השאלה. השאלה שלו היתה שאלה חשובה. היא שאלה חשובה מכיוון שאנחנו קיבלנו או אישרנו או עומדים לבצע סקר תחבורה שלמעשה היתה פרוגרמה, ואז אפשר להכניס את כל הנפחים האלה. השאלה איפה זה עומד.

מר מאיר דורון: אנחנו סיכמנו שנעשה ב-2010 סקר תחבורה. בינתיים הוא שאל אותי, לא מתחילים ב-2010, אז עד היום כל פרויקט, למשל כל הפרויקט של הפינוי בינוי, אם אין כביש יציאה החוצה ואם אין הבטחה של המחלף לא נותנים לעשות אותו.

מר גיא קלנר: מי לא נותן?

מר מאיר דורון: משרד התחבורה והמחוז. משרד התחבורה, בתכנון, בוועדה המחוזית, יושב גם מהנדס תנועה ויש לו זכות וטו.

אדר' ולדימיר לוין: אחד התנאים שיאשרו גם פינוי בינוי וגם תוכנית 214 ב' 1, זה תנאי של משרד התחבורה שאפשר, כאשר תהיה לנו גם כניסה, גם יציאה במזרח העיר. כמו ששרגא אמר, לזה תמיד מהנדס תנועה עושה סקר עם כל התוכניות, עם סימולציה האם גם בחיבור או בצומת רח' חרושת הנביאים כן צריך...

מר מאיר דורון: הוא שואל כאן. גיא, אתה צודק.

מר אבי גרנבר: כשכל החבר'ה שיגורו שם יצטרכו לקחת את הילדים לבית הספר הם לא ירצו לנסוע ממורשה, הם יצטרכו לנסוע מערבה.

מר מאיר דורון: קודם כל, כל אחד מאתנו, כשהיינו ילדים, אני הלכתי שלושת רבעי שעה עד בית הספר כל יום. ככה זה היה. אבל לא משנה, לא זאת הנקודה. ביבנה, שם האזור הזה, אז ביבנה צריך להיות העוקף המערבי. כדי לעשות את העוקף המערבי היה תלוי באותו מחלף דו מפלסי של הפיל, אז זה המשך שלו. לכן, כשיבנה יסתדר.

מר אבי גרובר: יבנה כבר אי אפשר לעשות אותו ציר, בגלל שבנו על הכביש.

מר טל עזגד: אבי, תיצמדו לזה, זה דיון של ועדת בניין עיר לתוכנית אב יישובית.

מר מאיר דורון: אבי גרובר, עניתי לך פחות או יותר על נווה גן?

מר אבי גרובר: עוד שאלה קטנה אחת, תכנונית. גם לשלב ב' וגם לשלב ג', יש עוד משהו שיצטרכו לבוא אלינו בוועדה המקומית או פה, או שהכל כבר למעשה אושר?

מר מאיר דורון: יש במבנן אחד, אני לא אכנס יותר מדי, יש שם ריב קשה מאוד בין בעלי הקרקע בנושא הזה.

מר אבי גרובר: שלב ב', ג', כל אלה כבר אישרנו?

מר מאיר דורון: אושר, אבל יש כרגע ויכוח קשה. בשאר השלבים הם רק מחכים לרגע שנשחרר להם את היתרי הבנייה.

מר אבי גרובר: בעיקרון לא צריכים לחזור אלינו יותר פה.

מר עידן למדן: בשנת הלימודים הבאה יהיה בית ספר?

מר מאיר דורון: כן. איזה שנת לימודים הבאה? מה זה הבאה? תשע"א, אמרתי כבר, תוך כדי השנה, באיחור של כחודשיים-שלושה, יהיה בית ספר. אחרי פתיחת הלימודים. עם כיתות א'-ב', הבטחה לתושבים, א'-ב'

תיפתחנה בנווה גן.

מר שרגא קירשנר: קח בחשבון שמשלב ב' כל הבנייה שם תהיה ירוקה.

אנחנו החלטנו על זה בוועדת בניין עיר. אם אתה אומר שאישרו כבר תוכניות לשלב ב' יש לנו בעיה. תצטרך להיות שם בנייה ירוקה.

מר מאיר דורון: חלק מהתוכניות כבר אושרו.

אדר' ולדימיר לוי: התוכנית למבנן אחד אושרה פה בוועדה בלי הסכמה של בעלים.

מר מאיר דורון: אמרתי להם.

אדר' ולדימיר לוי: זה מה שמאיר אמר. אבל זה לא אומר שאלה בעלים עכשיו לא יריבו ולא ילכו לכל מיני דברים, למשפט, לכל זה.

מר מאיר דורון: שרגא, יש חלק מהדברים, למשל 10% שטח לחלחול וכל זה, אנחנו מקיימים את זה כבר שם.

מר שרגא קירשנר: זה התשתיות.

מר מאיר דורון: לא, זה לא תשתיות, זה ירוקה.

אדר' ולדימיר לוי: זה תמ"א 34.

מר שרגא קירשנר: זה תשתיות הנדסיות לבנייה ירוקה, אני מדבר על בנייה ירוקה.

מר מאיר דורון: אבל זו לא ועדת בניין ערים. עניתי תשובה ארוכה לאבי גרובר.

מר שרגא קירשנר: זה נכון, אני רק הערתי הערה, שאנחנו נעמוד בזה.

גב' שירה אבין: אם יש דיון שאנחנו צריכים לנהל, צריך לנהל אותו בוועדת בניין עיר.

2. אישור הגדלת חוזה 199/09 עם הקבלן סמיח סבע ב-37% יוסבר על ידי גיל גורדון.

מר מאיר דורון: הנושא הבא, גיל גורדון.

מר גיל גורדון: מאיר אשד פנה אליי, עשינו מכרז וזכה סמיח סבע הקבלן לעשות עבודות בשיפוצים וחיזוקים ברקפת. תוך כדי עבודה התברר שזה בעיקר עבודות בטיחותיות, שהסכום שנקבע, 157,000 ₪, לא מכסה את כל הדרישות, צצו דברים נוספים תוך כדי עבודה-

מר אבי גרובר: גיליתם שיש חזית צפונית ומערבית?

מר מאיר דורון: אבי, תן לו לדבר.

מר גיל גורדון: להבדיל ממה שהיה מקודם, הוא לא ביצע את ה-37%, הוא ביקש להביא את זה לאישור, אמרתי לו שלא ימשיך עם העבודה. זה לא בוצע עדיין. מדובר על עוד 58,000 ₪, שזה באמת בעיקר טיפול בחזיתות צפונית ומערבית, בנייה וסורגים ודלתות. זה מה שאנחנו מבקשים, לאשר את ה-37% האלה.

מר שרגא קירשנר: כמה עלה הגן עד היום?

מר גיל גורדון: 157,000 ₪.

מר שרגא קירשנר: וזה גן שהתחיל from scratch או רק שיפוצים?

מר גיל גורדון: רק שיפוצים.

אדר' ולדימיר לוי: עשו חיזוק של מרפסת.

מר הרצל נחום: המרפסת היתה צריכה גם חיזוק בטיחותי, מכיוון

ששם היתה התפוצצות בברזל והכל, והמהנדס עשה שם תכנון קונסטרוקציה של עמודים, שהם יוצאים קדימה ובעצם מחזיקים את המרפסת. יש שם, נדמה לי, 4 עמודים מברזל, שהקימו אותם ומחוברים למרפסת ועשו שיפוץ של כל הצד הדרומי, מכיוון שהוא היה במצב קטסטרופלי.

מר שרגא קירשנר: בן כמה המבנה הזה?

מר הרצל נחום: 50-60 שנה, אני יודע?

מר שרגא קירשנר: למה לא הרסו אותו ובנו חדש?

מר הרצל נחום: מכיוון שראית כמה השקענו. כולה השקענו שם 150,000 ₪. לבנות חדש זה סדר גודל של 2 מיליון ₪.

מר מאיר דורון: גם לא ידעת.

מר שרגא קירשנר: חבר'ה, בטון חי 70 שנה, אחרי זה הוא מתחיל להתפורר. בניינים בני 60, אז לא משפצים אותם, צריך לבנות מחדש.

מר אבי גרובר: הרצל, בתוך המבנה, הוא עדיין נראה מאוד עצוב בפנים. הוא משמש לילדים קטנים שבאים לעשות שם אבחונים של שעות. חשבתם על זה שילדים צריכים להיות שם שעות באבחונים?

מר הרצל נחום: אנחנו חשבנו לשפץ אותו בפנים בסדר גודל באמת גדול ואנחנו נתנו פה מענה בטיחותי, שזה היה הכי דחוף. לשפץ אותו בפנים סדר גודל של נדמה לי למעלה מחצי מיליון ₪ לפחות. אבל היות והתעוררה בעיית בטיחות ואנחנו לא יכולים לסגור את המקום, אנחנו חייבים להמשיך לעשות את הפעילות, זה מקום שהוא פעיל מאוד, מצאנו פתרון בטיחותי לטפל בנושא הבטיחות.

מר אבי גרובר: זה שטיפלתם בנושא הבטיחות זה יפה, אבל צריך להבין שילדים נמצאים שם שעות באבחונים.

מר שרגא קירשנר: משקיעים כסף במשהו שהוא סוג מסוים של כיבוי שריפה.

מר הרצל נחום: אני מסכים איתך, ולכן יש... במקום לשפץ אותם אני בונה חדש, כי ההפרש הוא לא גדול.

מר שרגא קירשנר: אתה מקבל עוד 70 שנה חיים.

מר הרצל נחום: מסכים איתך.

ד"ר יונה ברגור: שוב שאלה דומה לשאלה הקודמת. העבודה הזאת נעשתה במכרז?

מר הרצל נחום: כן.

אדר' ולדימיר לוינ: התוספת לא בוצעה.

ד"ר יונה ברגור: לא, העבודה המקורית.

אדר' ולדימיר לוינ: כן.

ד"ר יונה ברגור: עכשיו שוב, השיטה של קבלנים היא להגיש הצעה נמוכה ואחר כך לקבל תוספות. אז אני שואל מדוע אנחנו תמיד צריכים, לא תמיד, אבל הרבה פעמים צריכים להוסיף תוספות אחרי שמגלים פתאום הפתעות.

מר מאיר דורון: ההפתעות האלה זה לא הקבלן גילה, זה אנחנו, והמנכ"ל אישר לו את זה.

ד"ר יונה ברגור: המפרט ההנדסי היה אולי לא בסדר.

מר עידן למדן: בקיצור, לא תכננתם לשפץ אותו.

מר הרצל נחום: הבניין לא היה מתוכנן קוסמטיקה. מה שהיה מתוכנן בטיחותי. היות והבניין קיבל את הטיפול הבטיחותי, נוצר מצב שצד

אחד שקיבל את הטיפול נראה בצורה ויזואלית יפה, נקי ומסודר, וחלק מהבניין עכשיו נראה מוזנח.

ד"ר יונה ברגור: קניתי.

מר הרצל נחום: פנו אליי, אמרתי: אם זה המצב, רוצים לפחות שכל הבניין, כל המעטפת הזו שיושבת על רח' העבודה שתיראה נורמאלית, אמרנו נעלה את זה לאישור. לא יהיה – יישאר ככה, לא יקרה כלום.

ד"ר יונה ברגור: קניתי.

מר מאיר דורון: עכשיו אני אגיד לך עוד משהו ששאלת על קבלנים. סמיח סבע הוא אחד הקבלנים הכי זולים. הוא יצא בוועדת המכרזים, אתה גם יושב איתו, והם יודעים שהיהודים באים לכאן אומרים: 'מה, אני צריך להיות ערבי כדי לקבל עבודה?'

מר עידן למדן: יש יהודים פשיסטים שאומרים את זה, לא כל יהודי אומר את זה.

מר מאיר דורון: לא שמעת את זה?

גב' שירה אבין: הוא לא אמר כל אחד, הוא אמר שיש כאלה.

מר מאיר דורון: טוב, מאשרים? תודה.

<p><u>החלטה מספר 110:</u> הוחלט לאשר פה אחד הגדלת חוזה 199/09 עם הקבלן סמיח סבע ב- 37%.</p>
--

מר עידן למדן: רגע, רגע, לא. כן, מאשרים, אבל עוד פעם, בגלל שברור שאנחנו נצטרך את זה לעתיד ובגלל שברור, שכמו שאתה אומר, ברגע

שמתחילים לעשות שיפוץ, בין אם הוא בטיחותי ובין אם הוא קוסמטי, זה יבוא גם בעתיד. אז אני כן מציע שאת המבנים הבאים, אם אנחנו עושים משהו כזה, אז כבר מראש להוציא למכרז את כל העבודה, בהתאם לסדר העבודה.

גב' שירה אבין: אבל אם אין לך תקציב אתה לא יכול להביא את זה כי אין לך עם מה לעשות. מצד שני, כשיש מקום כזה אתה לא יכול לקחת ולהשבית מקום כזה לשנה וחצי, לא עשינו את זה בשום מקום אחר, כי זה דבר שרץ גם בשטח. צריך לחשוב מספיק מראש על הדברים. אין לנו ברירה.

ד"ר יונה ברגור: אבל התשובה שלך לא רלוונטית, שירה. מפני שאם היו מחליטים מראש שמשדרגים את כל החזיתות, אז היה הכל בסדר.

???: לא היה כסף.

ד"ר יונה ברגור: ועכשיו יש? אז מה שיש עכשיו גם היה לפני חצי שנה.

גב' שירה אבין: לא היה. אם היה בטוח שהיינו עושים את זה מההתחלה.

מר מאיר דורון: קודם היתה הערה של אבי גרובר שצריך היה להביא קודם. קיבלתי את ההערה. כאן עשו את זה בדיוק לפי הסדר.

מר אבי גרובר: לאור השימוש שלו, עשו כל מאמץ גם להפוך את המקום הזה באמת למקום ראוי לתת שירות לילדים.

מר אורי לוין: אז למה לא אם כבר אז כבר? אי אפשר להשלים את העבודה כמו שצריך? הרצל, אל תבואו עוד 3 חודשים, בואו נעשה את זה כמו שצריך.

מר מאיר דורון: ה-57 האלה גומרים את השיפוץ?

מר הרצל נחום: חיצוני.

מר אורי לוי: אני במקרה מכיר את זה, גם מבפנים, זה באמת מזעזע. למה לא לעשות את זה?

מר עידן למדן: ההיגיון הוא כבר לעשות את הכל ביחד. אם כבר אז כבר.

מר הרצל נחום: מדברים על חצי מיליון. אין בעיה, תגידו שיש כסף – אני עושה את זה.

מר אורי לוי: אני חושב שלישיבה הבאה תביאו תוכנית.

מר מאיר דורון: אני לא רוצה לערבב. אם יהיה לישיבה אז יביאו את זה, צריך להביא את זה כמכרז מפני שזה לא היה במכרז.

מר עידן למדן: גם זה לא היה במכרז. הוא נותן הצעות זולות, הוא כבר שם, ההיגיון אומר כן לתת לו להמשיך עם זה כרגע.

מר מאיר דורון: אני לא יודע, עוד לא עשו תוכנית. אסור לי לעשות את זה. מה שאתה מציע לי, אם אני הייתי עושה אז אני עושה עבירה. אני אשב עם המנכ"ל, אני מבטיח לישיבה הבאה או אולי קודם אני אתן תשובה, אנחנו נהיה שם, נראה מה אפשר לעשות.

מר הרצל נחום: תראו, אנחנו יושבים עכשיו בדיוק על שיפוצי הקיץ והיערכות לפתיחת שנת הלימודים של 2010. בדיוק הסברתי ליונה את הלבטים ואת מגבלות התקציב ואת סדר העדיפויות, ומאיר גם הסכים לגבי תוספת של פתיחת גנים חדשים ותוספת כיתות. אנחנו צריכים להתנהל לפי מגבלות התקציב שיש בנושא הפיתוח. במסגרת התקציב הזה, אם אנחנו נראה שיש לנו את היכולת לשים את החצי מיליון שם כדי לשפץ את המקום הזה, אז אנחנו נשים את זה בתוך תקציב של שיפוצי הקיץ. אני כבר אומר לכם שיש

לנו מגבלות ואנחנו לא הולכים בהיקפים שהלכנו לא בשנה קודמת ולא לפני שנתיים ולא לפני שלוש, בגלל מגבלות התקציב. אנחנו למשל בקיץ הזה נוכל לשפץ לא יותר משני גנים בצורה עמוקה. אנחנו לא הולכים על כל בתי הספר, אנחנו נוגעים רק בנושא בטיחות, בפתיחת גנים חדשים, בפתיחה של כיתות לימוד חדשות. זה סדר העדיפות שרץ בשנה הבאה כדי לתת מענה לדרישות.

מר מאיר דורון: לא בשנה הבאה, בשנה הזאת.

מר הרצל נחום: בשנה הזאת.

מר שרגא קירשנר: נושא האבחון זה נושא שצריך להשקיע בו. זה סוג מסוים של שירות קהילתי שיש לו המשכיות. לכן אני מציע לשקול למצוא אתר ולעשות מרכז חדש במקום להשקיע את כל הכספים האלה בשיפוץ על שיפוץ.

מר הרצל נחום: מסכים איתך.

מר מאיר דורון: רקפת הוא בניין די יפה היה. אתה יודע שניסו פעם בסוקולוב והגישה לא היתה נוחה. אתה מכיר את המקום הקודם של השירות הפסיכולוגי.

גב' שירה אבין: אני מאמינה שבפנים, עם קוסמטיקה, אפשר.

מר הרצל נחום: תראה, להרוס אותו לבנות אותו זה יעלה-

מר מאיר דורון: לא, לא.

מר שרגא קירשנר: אתה עושה בניין על יסודות מבלוקים לא באיכות מי יודע מה. אני לא יודע אם החליפו את הרעפים. אני מכיר את הבניין טוב.

גב' שירה אבין: זו נוסטלגיה.

מר שרגא קירשנר: נוסטלגיה-נוסטלגיה, אבל זה מתפורר.

מר מאיר דורון: זה אחד, אושר.

3. שונות:

א. המלצת ועדת יקיר העיר 2010.

מר מאיר דורון: הנושא הבא, המלצת ועדת יקיר העיר 2010. אני יודע שכאן היו שותפים אתנו אנשים למעלה, הם ראו את זה קודם ואישרו, חברי הוועדה.

מר טל עזגד: כן.

מר מאיר דורון: זה שירה, שרגא, אבי גרובר. האחרים הם לא חברי עירייה ואגפים. טל, אתה רוצה להסביר?

מר טל עזגד: מה שקרה במהלך השנים האחרונות זה שכל שנה הגיעו ליום העצמאות ומהר מהר בחרו, בשיקול דעת כמובן, את יקירי העיר, והרבה מאוד שנים לא עשו קריטריונים. אנחנו בפעם הקודמת אמרנו גם במליאה שאנחנו בחרנו בשנה שעברה את היקירים והבטחנו שאנחנו במהלך השנה ניפגש לפחות פעמיים ונשב ונקבע קריטריונים, ונביא אותם אליכם בטרם נקבע השנה את יקירי העיר. ואל הם הקריטריונים שנקבעו. ישבנו בישיבה אחת גדולה, אחריה בחרנו צוות מצומצם שישב וכתב את העקרונות בצורה קצת יותר פרטנית וניתחו את הדברים אחד לאחד. מטעמנו היה שרגא, ותודה לשרגא בהזדמנות זאת. הגישו לוועדה חזרה את הנייר הזה, היו הערות כמובן, בסופו של דבר פה אחד הדבר הזה עבר והגיע, אלה הן ההמלצות שאנחנו ממליצים לשנים הבאות כיצד לבחור את יקירי העיר.

מה שאני מבקש רק לפרוטוקול, אנחנו לא קוראים את זה, אז להעתיק את זה

לפרוטוקול, את הדף הזה.

מר גיא קלנר: רגע, אבל לפני השאלות, אם אפשר, בנקודה 2, במה

זה שונה מהמצב דהיום?

מר טל עזגד: לא היו.

מר גיא קלנר: לא היו הגדרות?

מר אבי גרובר: שני הדברים המרכזיים, אחד היבט טכני, הטקס

שבו יחלקו את זה, אנחנו רוצים שהוא יהיה משהו שקשור לרמת השרון, כי השנה זה היה ביום ירושלים, בשנים האחרונות זה היה ביום העצמאות וכנראה יועבר-

מר טל עזגד: לא כנראה.

מר אבי גרובר: ליום הקמת רמת השרון, שזה יוצא, אם אני מבין נכון, בחנוכה.

גב' שירה אבין: בחג החנוכה, כן.

מר אבי גרובר: זה אחד. שתיים, אני חושב שהדבר המשמעותי שעשינו פה, פתחנו יותר את האפשרות לתת לאנשים שתרמו לא רק בקטע של התנדבות אלא אנשים שפועלים, גם במישור של רמת השרון אבל גם של מדינת ישראל, הוא כזה שכשאנחנו נכריז עליהם כיקירי רמת השרון זה ירים קצת את הפרסטיז'ה של רמת השרון, שאנשים כאלה גרים בה. הגיל פחות קריטי.

מר טל עזגד: מה שאתה בעצם אומר, זה מסוכם פה במשפט אחד: שהתואר יוענק לאישים אשר עיקר פעילותם הציבורית ברמת השרון, שעשו בתוכה ו/או פעלו למענה ולמען המדינה והקרינו מאישיותם על העיר, ושתרומתם לרמת השרון ולמדינה היא ממושכת וסגולית.

מר גיא קלנר: מה היה המספר הממוצע של היקירים עד היום?

מר טל עזגד: 7, 6, 8.

מר מאיר דורון: אנשים התחילו, 'בואו ניקח 10'. חשבנו שראוי להגביל את המספר ולא כל אחד יציע.

מר אבי גרובר: עד היום זה היה מאוד צמוד לקטע של התנדבות. מי שהתנדב ברמת השרון. יש גם אות המתנדב ויש גם דברים אחרים. פה יש את האפשרות, עוד פעם, זה תלוי כמה יציעו. מישהו בתחום האמנות, בתחום המדע או משהו כזה.

ד"ר יונה ברגור: מה עם תחום הפוליטיקה?

מר טל עזגד: מה שחשוב בדבר הזה, לטעמי לפחות, שיש כרגע, כמו שהוא אמר, מסגרת. סוף סוף הכנסנו את הסיפור הזה למסגרת, השארנו שיקול דעת לוועדה במקרים חריגים לדון ולהחליט ולהביא למועצה לאישור מיוחד.

מר מאיר דורון: בסך הכל עשו עבודה יפה.

ד"ר יונה ברגור: רגע, יש לי שאלות. ועדה ציבורית, זאת הוועדה הציבורית?

מר מאיר דורון: כן.

ד"ר יונה ברגור: כתוב שם מורכבת מראשי סיעות.

מר טל עזגד: זו הוועדה שבחרנו ביום הראשון.

ד"ר יונה ברגור: כתוב שהוועדה הציבורית מורכבת מראשי סיעות.

מר שרגא קירשנר: מנציגי סיעות.

ד"ר יונה ברגור: לא, כתוב מראשי סיעות.

מר שרגא קירשנר: אז טעות סופר. אתה צודק.

ד"ר יונה ברגור: אין כאן נציג של הסיעה שלנו.

מר שרגא קירשנר: לא כתוב נציגי כל הסיעות.

ד"ר יונה ברגור: אני שואל, ישר מתנפלים עליי.

מר טל עזגד: לא מתנפלים. בוא אני אענה לך. בתור זה שבשתי

הקדנציות האחרונות הקים את הוועדות, הוועדות מוקמות בהתאם למספר שאנחנו מוכתבים, הוועדות הסטטוטוריות, פחות או יותר, ובהתחשבות בהרכב הסיעות. זה לא תמיד יוצא שיש מכל סיעה נציג, אחרת כל מועצת העיר תשב בכל הוועדות כל הזמן. לכן, כשהקמנו את מועצת העיר באשכול פיס, בחרנו את הוועדה. אז אלה חברי הוועדה.

ד"ר יונה ברגור: אז תקן את הנוסח.

מר שרגא קירשנר: אתה צודק.

ד"ר יונה ברגור: אז תקן את הנוסח. כתוב: רשימת המועמדים תוגש לוועדת יקיר העיר המורכב מראשי סיעות המועצה. זה לא עונה על מה שקורה כעת. אני מצטער, זה הכל.

מר טל עזגד: אז אנחנו מבקשים לתקן לפרוטוקול.

מר מאיר דורון: ההערה מקובלת.

ד"ר יונה ברגור: יש לי עוד שאלה. כתוב כאן מי לא יכול להיות מועמד ליקיר העיר, וצריך להוסיף חברי מועצת העיר. כתוב אלה שמקבלים שכר וראש העיר, אבל לא כתוב חברי מועצת העיר.

מר טל עזגד: בעלי תפקיד בעירייה זה גם חברי מועצת העיר.

ד"ר יונה ברגור: לא, כתוב בשכר. אני מציע.

מר טל עזגד: אז אני קורא לכם: לא יינתן התואר לנושאים

בתפקיד בו יש שכר ממוסד ציבורי כגון.

ד"ר יונה ברגור: אבל חבר מועצה לא מקבל שכר.

מר גיא קלנר: למה שלא יקבל חבר מועצה?

ד"ר יונה ברגור: אני מציע, תצביע בעד או נגד.

מר גיא קלנר: אני בעד הגישה התכליתית.

ד"ר יונה ברגור: אז זה הכל.

מר מאיר דורון: מאחר וזה סעיף שאני כתבתי, אז אני חשבתי שמי

שמקבל, סגנים וזה, לא צריכים להיות. נניח שיחליטו שהיה כאן, לא יונה ברגור, אלא חבר מועצה ותיק שהיה כאן, פייבוש יעקבי. אם הוא חבר מועצה, זה עדיין תפקיד התנדבותי.

ד"ר יונה ברגור: מאיר, שוב, שני דברים: או שיחליטו חברי מועצה

שמכהנים לא יקבלו, ולאחר מכן הם יכולים לקבל. או שאם מחליטים שזה ייכתב ככה, זה הכל.

מר טל עזגד: מאיר, חברי מועצת עיר מכהנים לא צריכים לקבל

תואר יקיר העיר.

מר מאיר דורון: קיבלתי את ההערה. עכשיו אני אגיד לך את האמת,

בדיוק חשבתי עליך כשאמרתי את זה.

ד"ר יונה ברגור: אני יודע, לכן העליתי את זה.

מר טל עזגד: יאללה, חבר'ה, זה נורא פשוט, קדימה. מקובל

שחברי מועצה מכהנים לא יעלו.

מר עידן למדן: אני שמעתי פה את מה שטל אומר ואת הפרשנות

שהעניק לאבי, אבל אני עדיין הייתי רוצה כן לתת לזה ביטוי בקריטריונים,

משום שבאמת לעניין של סופר, אמן, הפוליטי, החברתי, ההתנדבותי-

גב' שירה אבין: זה קיים.

מר עידן למדן: לא, אנחנו אומרים את זה באיזושהי אמירה גלובלית. מה שקרה, ואני לא מזלזל, חלילה וחס, באף יקיר רמת השרון, אבל כמעט כולם זה היה אחד שמתנדב ותרם רבות לקהילה פה ושם.

מר טל עזגד: אז לא היה נוהל.

מר מאיר דורון: אז אני אתן לך כמה שזה לא נכון. יו"ר יד ושם.

מר עידן למדן: הנוהל לטעמי לא נותן פה את הקריטריונים. אני חושב שכן גיבשתם את הקריטריונים אז תגידו: בתחום האמנות, 2 בתחום ההתנדבות, לא יודע. בואו נקבע את הדברים.

גב' שירה אבין: אנחנו לא יכולים מראש לתת כמויות. אנחנו נראה את מי מגישים ובהתאם לזה אנחנו נוכל. אנחנו יושבים בוועדה.

מר מאיר דורון: שפר שהיה מאמן נבחרת ישראל, הוא ספורטאי. אנשים הציעו, לא אמרתי שבחרנו.

מר עידן למדן: בסופו של דבר אנחנו יכולים להתגבש לדברים, כשאנחנו קובעים לעצמנו שאנחנו מחפשים מישהו בתחום האמנות, מישהו בתחום הספרות, מישהו בתחום הירוק. לא יודע. בוחרים אנשים בתחומים מסוימים ברמת השרון, שנתנו לרמת השרון ו/או בכלל, וזה בסדר.

מר טל עזגד: ואם אין בירוק? ואם אין באמנות באותה שנה?

מר עידן למדן: אתה לא מעניק. כמו שפרס ישראל אתה לא כל שנה מעניק לכל אחד.

מר טל עזגד: אפשר להגיש כל אדם באשר הוא, אם נראה לי או לכל תושב אחר אנחנו יכולים להמליץ גם על מאלף כלבים, מה זה חשוב על

מה?

מר עידן למדן: כשאתה קובע עשו בתוכה ו/או פעלו למענה או למען

המדינה, הקרינו מאישיותם, זה יותר מדי פתוח.

מר שרגא קירשנר: הדיון הזה עלה, וברגע שאתה מצמצם את הנושאים

יהיו תחומים שלא תיתן להם. או שתתחיל להתעסק כמו בפרס אמת, שיהיה

דו שנתי, תלת שנתי, כל פעם תשים קריטריונים ואתה לא יוצא מזה. ככה יש

לך קריטריונים שנותנים לך גם רוחב יריעה וגם אפשרות, למשל, לבחור את

נושא השנה. נניח שיש בעשור מסוים אירועים חשובים בתחום מסוים ואתה

מחליט לתת לכל ה-5.

מר עידן למדן: אז אני הייתי מוסיף פה כן הערה שהוועדה, יוענק

לאישים ותנסה לתת ביטוי למגוון תחומים בעיר.

מר שרגא קירשנר: ננסה לתת למגוון תחומים בעיר.

מר מאיר דורון: למגוון של נושאים, בלי להזכיר לא אמנות, לא

ציור ולא דבר אחר.

מר עידן למדן: המטרה היא בסופו של דבר ליצור מגוון.

מר מאיר דורון: היה דני שפירא, אין לו שום דבר, הוא רק היה

טייס ניסוי.

מר אבי גרובר: יש ברמת השרון קבוצה מאוד גדולה של אנשים,

מאוד איכותיים, שעשו באמת הרבה דברים לטובת מדינת ישראל. לא כולם

מרוב העיסוקים והדברים יוצא להם פה להיות מתנדבים בכל מיני.

מר מאיר דורון: אני מסכים.

מר אבי גרובר: מה שאני בא להגיד לעידן, זה שבאיזשהו מקום זה

התפקיד של הוועדה.

- מר מאיר דורון:** אתם מסכימים להוסיף במגוון התחומים?
- מר טל עזגד:** אפשר להוסיף את זה ואפשר גם לא. זה ברור שאנחנו נבחר כמה שיותר תחומים וזה ברור שנבחר כמה שיותר אנשים.
- גב' שירה אבין:** גם סיכמנו את זה.
- מר טל עזגד:** גם סיכמנו את זה.
- מר עידן למדן:** זה לא היה בשנתיים האחרונות.
- מר טל עזגד:** אבל בשביל זה ישבנו ובנינו את הסיפור הזה.
- מר עידן למדן:** תיקנת תקנות, אבל התקנות שלך מאפשרות היום לתת 6 לתורמים. חוץ מזה, זה לרמת השרון או למדינה או זה גם וגם?
- מר שרגא קירשנר:** גם וגם, ואו ואו.
- מר טל עזגד:** דקה, עידן, בוא אני אעשה לך סדר. אבי הזכיר את זה בהתחלה, כשהיו אנשים בדרך כלל הקריטריונים היו אנשים שעשו ותרמו והתנדבו. בעיקר יצא שיקירי העיר זה היה מין ערב מתנדבים כזה. ובוועדה ובכלל עלה, וזה עלה לא רק בוועדה, זה עלה גם בפניות במהלך השנים האחרונות, שרצו לתת לאנשים שתרמו למדינה, לדוגמא. עיר יכולה להרשות לעצמה לתת לאדם שתרם למדינת ישראל ופחות תרם לעיר, או לא תרם לעיר בכלל.
- מר עידן למדן:** אין מחלוקת.
- מר טל עזגד:** אז זה משקף.
- מר אבי גרונר:** שתהיה כותרת בעיתון ש-X יקיר רמת השרון, אנשים כאלה שיש ברמת השרון, זה עושה טוב לעיר.
- גב' שירה אבין:** יש שיקול דעת שאנחנו נשב.

- מר עידן למדן:** אין על זה מחלוקת.
- ד"ר יונה ברגור:** יש בעיה עם זה, אתה יודע, טל, מה שאתה מציע.
- מר עידן למדן:** הניסוח הוא לא נכון, כי אם אתה מחייב תרומה לרמת השרון ולמדינה.
- ד"ר יונה ברגור:** יכולה להיות בעיה, אני לא זוכר את השמות, את מי שבפעם האחרונה, אבל היתה למשל מישהי, אם כזו תעמוד מול עברי, תמיד יבחרו בעברי. אתה מבין? זאת התחושה שיש לי. יכולה להיות בעיה עם זה.
- מר מאיר דורון:** במקום לברך, עד עכשיו זה היה פרוץ לכל רוח, עשינו תקנון.
- ד"ר יונה ברגור:** אני לא נגד.
- גב' שירה אבין:** הוא צודק אבל כשהוא אומר שלא נותנים מספיק מקום גם לאנשים לכאורה שהם לא ברומו של עולם.
- מר טל עזגד:** יונה, אתה צודק.
- מר מאיר דורון:** יש דברים שלא כתבנו.
- מר שרגא קירשנר:** עכשיו מתחילים להגיד שזה כללי מדי? זה שיקול דעת של אותה שנה.
- מר טל עזגד:** כל הסיפור של הוועדה הזאת, זו ועדה שיושבים בה נציגי ציבור מכלל היישוב ומכלל שכונות היישוב, וחברי מועצת עיר, ומספיק אנשים שיכולים לדאוג לאיזון.
- ד"ר יונה ברגור:** אז אני מציע להביא לתשומת לבך כיו"ר, תשמור על האיזון, זה הכל. בזה נגמר הסיפור.

מר טל עזגד: זאת חובתנו.

מר מאיר דורון: קיבלנו. תזכור שאנחנו גם מתחשבים בעדות וכל הדברים.

ד"ר יונה ברגור: אני מסכים.

מר מאיר דורון: מאשרים.

מר טל עזגד: תיקנו כבר, זה ייכנס לפרוטוקול.

החלטה מספר 111: הוחלט לאשר פה אחד את המלצות ועדת יקיר העיר 2010.

ב. מענק מפעל הפיס.

מר מאיר דורון: נושא אחרון, אנחנו צריכים לקבל כסף ממפעל הפיס לספריות, דברים מהסוג הזה. אני אתן לגזבר להסביר.

מר גיל גורדון: מפעל הפיס מתנה את המענקים שהוא נותן בזה שנפתח בבנק דקסיה חשבון והוא מפקיד את הכספים לחשבון.

מר מאיר דורון: אוצר השלטון המקומי לשעבר הפך להיות בנק דקסיה.

מר גיל גורדון: הבנק, ההתניה שלו שפר כל פרויקט שלו שמפעל הפיס מתקצב אותו נפתח חשבון כזה, וככה הוא יעביר את הכסף אלינו. מה שאני מבקש, שיאשרו לי עקרונית פר אותם פרויקטים שנקבל אישור ממפעל הפיס לתקצוב שלהם, שנוכל לפתוח את אותם החשבונות, כל פעם לפי

המקרה.

מר אורי לוי: למה הוא מתנה את זה בבנק הזה?

מר גיל גורדון: זה בנק אוצר השלטון. הוא הרי גם כן מתוך אוצר השלטון, מפעל הפיס, והוא עובד איתו. הוא רוצה לוודא שזה יגיע באמצעות זה.

מר מאיר דורון: יש לו זכות לבדוק, עד עכשיו היו מעבירים את זה לחשבון, הוא רוצה גם לבדוק את החשבונות, שלא משתמשים בינתיים לדברים אחרים בכסף. אני חושב שזה בסך הכל נכון.

מר גיל גורדון: לפני שנתיים הוא ביקש אותה בקשה ופתחנו חשבונות. בסוף לגבי פרויקטים של בנייה הוא העביר ישירות לחשבון שלנו בכלל בלי שביקשנו את הכספים. לעומת זה, כרגע יש בקנה פרויקט של מחשבים, פרויקטים מהסוג הזה לא בנייה הוא כן מקפיד להעביר את זה לחשבונות בבנק דקסיה. זו המדיניות שלו, זה התנאי שלו להעביר את הכסף.

מר אורי לוי: סליחה, אבל המדיניות הזו מגובה באיזשהו חוק? באיזושהי תקנה? הוא יכול להחליט מחר שתשים את זה בבנק...?

מר מאיר דורון: מנכ"ל בנק דקסיה זה הגזבר לשעבר של השלטון המקומי, השלטון המקומי מתנהל איתו.

מר גיל גורדון: כל ההקצבות של משרדי הממשלה אנחנו מקבלים שם.

מר אורי לוי: מה זה קשור?

מר מאיר דורון: הוא נותן את הכסף.

מר גיל גורדון: אם אתם זוכרים את המחזור של ההלוואה שעשינו, של ה-4.5 מיליון ש"ח, עשינו את זה אצלם בגלל שקיבלנו תנאים נוחים.

- מר אורי לוי:** וזה משהו שאני מאשר פעם אחת לכל השנים, או שכל פרויקט תבוא?
- מר גיל גורדון:** בכל שנה אני אבוא לבקש בנפרד.
- מר מאיר דורון:** למה אתה צריך כל שנה לבוא?
- מר אבי גרובר:** אי אפשר לאשר נוהל עקרוני?
- מר גיל גורדון:** אתה יכול להחליט.
- מר אבי גרובר:** ואז אני כל השנים יכול לעבוד ככה.
- מר גיל גורדון:** כן, אתה יכול.
- מר מאיר דורון:** חבר'ה, מישהו מתנגד לזה? עושים סדר.
- מר שרגא קירשנר:** לא עושים סדר, מסדרים גיובים, חבר'ה.
- פרח מלך:** כל המענקים של המדינה מועברים דרכו.
- מר אורי לוי:** מי המנכ"ל, מה היה התפקיד שלו קודם?
- פרח מלך:** הוא עובד שם כבר 20 שנה.
- גב' שירה אבין:** אבל אנחנו לא מינינו אותו.
- מר שרגא קירשנר:** יש לנו שתי בעיות: אחת, אם זה חוקי, אם מותר להם לעשות את זה מבחינה ציבורית, ואם כן אין לנו ברירה.
- מר גיל גורדון:** רק לסבר את האוזן. בחוק העיריות יש סעיף שמחייב אותנו לכל תב"ר לפתוח חשבון בנק נפרד, דבר שהוא מאוד לא הגיוני ואף אחת מהרשויות לא עושות את זה. פה זה משהו שמתיישב עם אותו היגיון של החוק, אבל הם גם מתנים את זה שכך הם יעבירו את ההקצבה. אני חושב, מאחר וכמו שאמרנו, זה בנק אוצר השלטון המקומי במקור, אין פה איזושהי בעיה.

מר שרגא קירשנר: אם זה חוקי אין לנו ברירה.

מר גיל גורדון: זה חוקי.

מר עידן למדן: אין לנו ברירה אלא לאשר את זה.

מר מאיר דורון: מישהו מתנגד? כולם בעד, פה אחד.

החלטה מספר 112: הוחלט לאשר 10 חברים אישרו פתיחת חשבון בבנק דקסיה עבור כל מענק של מפעל הפיס. אורי לוי מתנגד

מר אורי לוי: אבל כל פעם נאשר את זה מחדש. כל שנה. בוא

נעשה דו שנתי.

מר גיל גורדון: אתה יודע מה, היועץ המשפטי יבדוק ואם יש צורך

בכל שנה.

???: כל קדנציה נעשה, אין צורך.

מר מאיר דורון: תודה רבה.

פרח מלך
עוזרת ראש העירייה
וסמנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. בקשה להגדלת חוזה עם הקבלן "אסיק" לביצוע תחנת שאיבה וסניקה לביוב בשכונת נווה גן.

החלטה מספר 109: הוחלט לאשר פה אחד הגדלת חוזה עם הקבלן "אסיק" ב- 37% לביצוע תחנת שאיבה וסניקה לביוב בשכונת נווה גן.

2. אישור הגדלת חוזה 199/09 עם הקבלן סמיח סבע ב- 37% יוסבר על ידי גיל גורדון.

החלטה מספר 110: הוחלט לאשר פה אחד הגדלת חוזה 199/09 עם הקבלן סמיח סבע ב- 37%.

3. שונות:
א. המלצת ועדת יקיר העיר 2010.

החלטה מספר 111: הוחלט לאשר פה אחד את המלצות ועדת יקיר העיר 2010.

ב. מענקי מפעל הפיס.
החלטה מספר 112: הוחלט לאשר 10 חברים אישרו פתיחת חשבון בבנק דקסיה עבור כל מענק של מפעל הפיס. אורי לויין מתנגד

הוועדה הציבורית לבחירת יקיר רמת השרון

המלצות ועדת יקיר העיר 2010

חברי הועדה: טל עזגד (יו"ר), מאיר דורון, שירה אבין, שרגא קירשנר, אבי גרובר, שולה פסקין, רפי בראל, אהרן שגב ושולם אשואל.

להלן סיכום החלטות ועדת יקיר רמת השרון המובאות לאישור מליאת מועצת העיר.

תואר "יקיר רמת השרון"

יקיר רמת השרון הוא תואר הוקרה המוענק מדי שנה על ידי עיריית רמת השרון לנבחרים מבין ותיקי הישוב, שעסקו בפעילות ציבורית והתנדבותית למען העיר ותושביה, או בפעילות מיוחדת למען המדינה. האות ניתן כתודה והוקרה על תרומה ארוכת שנים לעיר ולמדינה. טקס הענקת התואר התקיים מזה שנים במוצאי יום העצמאות ובשנה האחרונה התקיים ביום ירושלים. התואר מוענק אחת לשנה, לתושבים שנבחרים מקרב המלצות והמועמדות שהוצגו בפני הוועדה הציבורית לבחירת יקירי רמת השרון. ראש העירייה זכאי להוסיף מועמד מטעמו לרשימת המומלצים הסופית, אשר מוגשת לאישור מועצת העיר.

כל תושב, ארגון או חבר מועצת העיר, רשאי להציג המלצה למועמדות. על המועמדים להיות "בעלי תכונות ייחודיות, אשר תרומתם לעיר ולמדינה היא ממושכת וסגולית ואשר הקרינו מאישיותם על עירנו רמת השרון ו/או על מדינת ישראל". המועמדים נבחרים על ידי הוועדה הציבורית. הועדה מורכבת מראשי הסיעות השונות במועצת העיר ואישי ציבור. הוועדה הציבורית, מרכיבה רשימה של המועמדים העומדים בקריטריונים ומגבשת מתוכם רשימה סופית של מועמדים המומלצים על ידה לקבלת התואר.

הוועדה מתחשבת בשיקולי המרקם המיוחד של אוכלוסיית העיר ובתחומי העשייה השונים של המועמדים. הוועדה מגישה את רשימת המועמדים הסופית לאישור מועצת העיר.

נוהל להליך הענקת התואר

כללי

עיריית רמת השרון תעניק אחת לשנה, את התואר "יקיר העיר רמת השרון", כשהמלצת הועדה היא לשנות מועד הטקס החל מ- 2011 למועד יום ייסוד העיר (חנוכה).

מדי שנה יוענקו עד 6 תארים (5 לכל היותר יבחרו ע"י הועדה ואחד נוסף יומלץ ע"י ראש העירייה).

קריטריונים להענקת התואר

* התואר יוענק לאישים שגילם יהיה 70 שנה ומעלה.

* התואר יוענק לאישים אשר עיקר פעילותם הציבורית ברמת השרון, שעשו בתוכה ו/או פעלו למענה ולמען המדינה, הקרינו מאישיותם על העיר ושתרומתם לרמת השרון ולמדינה היא ממושכת וסגולית.

בקביעת האישים הזכאים לקבלת התואר, תתחשב הוועדה ככל האפשר במרקם המיוחד של אוכלוסיית העיר ובתחומי העשייה השונים של המועמדים, ייתן ייצוג מתאים לנשים וגברים כאחד.

לא יינתן התואר לנושאים בתפקיד בו יש שכר ממוסד ציבורי כגון: ראה"ע, סגנים, בעלי תפקיד בעירייה, רבנים בשכר מהמועצה הדתית, קציני משטרה וצה"ל בשירות פעיל.

שד' ביאליק 41, רמת השרון 47206, טל: 03-5483818, פקס: 03-5401784

הוועדה הציבורית לבחירת יקיר רמת השרון

* התואר יוענק לאישים שהתגוררו בעיר לפחות 20 שנה.

לגבי כל הקריטריונים: במקרים מיוחדים תפעיל הועדה שיקול דעת.

השיטה

את ההמלצות להענקת התארים יכולים להגיש כל תושב, ארגון ארצי / מקומי, או חברי מועצת העיר.

העירייה תפרסם את מועד ועקרונות התהליך להגשת ההמלצות בחוברת העירונית החודשית ובעיתונות המקומית.

רשימת המועמדים תוגש לוועדת יקיר העיר המורכבת מראשי סיעות המועצה ואישי ציבור שימונו על ידי ראש העירייה ואשר מספר חבריה שאינם ראשי סיעות לא יעלה על חמישה.

יו"ר הוועדה ימונה ע"י ראש העירייה.

המלצות הוועדה תתקבלנה בהסכמה של רוב החברים המשתתפים בישיבה ובמידה והקולות יהיו שקולים, ליו"ר הוועדה תינתן זכות ההכרעה.

הוועדה תגבש רשימה סופית של עד 5 מועמדים ותגיש המלצותיה לאישור ראש העירייה אשר יביא את הרשימה בצירוף מועמד המומלץ על ידו, העומד בקריטריונים הנ"ל, לאישור מועצת העיר.

שמות המועמדים/ות לקבלת התואר "יקיר רמת השרון" לא יפורסמו ברבים אלא רק לאחר קבלת הסכמת המועמדים/ות לקבלת התואר ולאחר אישורם על ידי חברי מועצת העיר.

דברים הנאמרים בדיוני הועדה יהיו חסיים.

עקרונות נוספים

לא תתקבל ולא תידון כל הצעה למתן התואר אם אינה תואמת את התנאים הנ"ל ו/או הגושה לאחר שהוועדה השלימה את ההליך והגישה המלצותיה לראש העיר.

אם במועד שבין אישור המועצה לבין טקס הענקת התואר נבצר מהמועמד/ת, מכל סיבה שהיא להשתתף, יוענק התואר לאחד מבני המשפחה בתיאום עם המשפחה.

ההזמנה לטקס "יקיר רמת השרון" תצא בשם ראש העירייה וחברי מועצת העיר.

הצעות לעתיד

הועדה החליטה כי בחגיגות ה-90 לרמת השרון (שיחולו עוד 3 שנים) תינתן לכל יקירי העיר לדורותיהם תעודת הזקרה עשויה מקלף וכתובה ע"י סופר סת"ם בצירוף סיכת זהב.

כמו כן, הוועדה ממליצה לחשוב על טובת הנאה כלשהי שוות ערך כספי (אפילו סימלי) שתניתן ליקירי העיר (כמו שנעשה בערים אחרות) על מנת שלתואר יהיו תוכן ממשי ולא רק תעודה התלויה בבית.